

GEWIKT & GEWOGEN

Fluitdivo Bosgraaf verdiende de schijnwerpers

Gebeurtenis: concert Bach voor blokfluit met Erik Bosgraaf en Ensemble Cordevento

Gezien: 26/5 Grote Kerk Leeuwarden

Publiek: 220

★★★★★

Als een heuse ambassadeur vliegt hij rond de wereld. Van Mexico naar Hong Kong, van Colombia naar Zuid-Korea en Melbourne. Had hij zitting in de Amerikaanse regering, dan was hij vast al uitvoerig aan de tand gevoeld door veiligheidsdiensten. Maar in zijn geval niet. De

handelswaar van de van origine Friese blokfluitist Erik Bosgraaf, die het na alle internationale uitstapjes best leuk vindt weer even terug te keren op het honk – „even thuis zien” – is alleen in muzikaal opzicht explosief te noemen.

Wie hem al eerder meemaakte, is op de hoogte. Als een duivelskunstenaar gaat Bosgraaf tekeer op zijn blokfluiten, concerten zo nu en dan afgwisselend met cd-registraties. In het huidige Telemann-jaar trad en treedt hij natuurlijk naar voren met juist die componist. „En daarom is

het best fijn weer even Bach te spelen.” Telemann bestond gisteravond alleen bij de cd-verkoop.

Bach heeft mondjesmaat voor blokfluit geschreven en zeker geen concerten. Maar Bosgraaf zou Bosgraaf niet zijn als hij geen transcripties tevoorschijn haalde. Inderdaad, Bach is gewillig. En in zijn tijd deed men net zo min niet moeilijk over de instrumentatie.

Bosgraaf alleen al te zien musiceren was een feest voor het oog. Niet alleen veerde hij mee met zijn partijen, ook het ‘besturen’ van het

vijfmans Ensemble Cordevendo ging bij hem gepaard met al even energieke, soepele bewegingen. In een rustig Bach-deel greep hij zijn kans om prachtige lyrische lijnen te plaatsen, bovenop een mild geheel van strijkers en klavecimbel. Daar zocht de fluitdivo de schijnwerpers. Net als in staccato geblazen passages. Maar ook als hij ze niet zocht, als hij een stapje terug deed, blijktbaar om zijn aandeel beter te laten mengen met dat van de – overigens goed articulerende – andere musici. Of als hij zich om akoestische rede-

nen kort buiten het gezichtveld ophield. Ook dan verdiende hij ze.

Opvallend was de vaart die hij op zijn verschillende blokfluiten genereerde. Een knappe dwarsfluitist die de virtuosoos bijhield. Maar voor dat instrument had Bach de concerten, BWV 1053, 1055 en 1059 en ook andere geprogrammeerde nummers, evenmin geschreven. Ze waren bedoeld voor klavecimbel en orkest. Maar wie Bosgraaf hoorde zal best getwijfeld hebben.

RUDOLF NAMMENSMA